

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă „Lege pentru completarea
art.7 lit.h) din Legea poliției locale nr.155/2010”**

Analizând propunerea legislativă „Lege pentru completarea art.7 lit.h) din Legea poliției locale nr.155/2010” (b132/08.04.2021), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.XXXV/2065/12.04.2021 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D272/13.04.2021,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect de reglementare, în fapt, modificarea art.7 lit.h) din Legea poliției locale nr.155/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul ca poliția locală să aibă atribuția de a constata contravenții și a aplica sancțiuni pentru necomunicarea de către proprietarul unui vehicul la solicitarea poliției locale, în termenul prevăzut de lege, a identității persoanei căreia i-a încredințat vehiculul spre a fi condus, precum și pentru refuzul participanților la traficul rutier de a înmâna polițistului local documentul de identitate, sau, după caz, permisul de conducere, documentul de înmatriculare ori de înregistrare al vehiculului condus, precum și alte documente prevăzute de lege.

Potrivit Expunerii de motive, demersul legislativ este justificat de *„necesitatea sistematizării, unificării și coordonării legislației care reglementează contravențiile și sancțiunile pentru încălcarea normelor*

legale privind oprirea, staționarea, parcarea autovehiculelor și accesul interzis”.

Prin conținutul său normativ, având în vedere Deciziile Curții Constituționale nr.548/2008 și nr.786/2009, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. Referitor la soluțiile legislative propuse, apreciem că acestea trebuie analizate, pe de o parte, din perspectiva scopului **Legii poliției locale nr.155/2010**, iar, pe de altă parte, ținând seama de scopul **Legii nr.218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române**.

În conformitate cu prevederile art.2 alin.(3) din acest din Legea nr.155/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, **poliția locală cooperează cu unitățile, respectiv cu structurile teritoriale ale Poliției Române, ale Jandarmeriei Române, ale Poliției de Frontieră Române și ale Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, cu celelalte autorități ale administrației publice centrale și locale și colaborează cu organizații neguvernamentale, precum și cu persoane fizice și juridice, în condițiile legii”.***

Referitor la soluțiile legislative preconizate prin prezentul proiect, opinăm că trebuie stabilit raportul care există între cele două legi invocate. Totodată, este de analizat dacă atribuțiile ce se stabilesc, prin proiect, pentru polițiștii locali, nu se suprapun cu atribuțiile polițiștilor rutieri. De asemenea, relevăm că nu rezultă cu claritate care este necesitatea suprapunerii unor astfel de atribuții.

În acest sens, precizăm că normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative interzic instituirea unor paralelisme în reglementare. Astfel, potrivit art.16 alin.(1) teza întâi din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„În procesul de ~~legiferare~~ este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe ~~acte~~ normative”.

4. Cu privire la textul propus pentru **art.7 lit.h) pct.1 din Legea poliției locale nr.155/2010**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, semnalăm că, potrivit art.39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

*„Proprietarul sau deținătorul mandatat al unui vehicul este obligat să comunice **poliției rutiere**, la cererea acesteia și în termenul solicitat, identitatea persoanei căreia i-a încredințat vehiculul pentru a fi condus pe drumurile publice”.*

Totodată, menționăm că, în conformitate cu dispozițiile art.102 alin.(1) pct.14 din același act normativ,

„Constituie contravenții și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a IV-a de sancțiuni următoarele fapte săvârșite de persoane fizice:

*14. necomunicarea de către proprietarul sau utilizatorul unui vehicul, **la solicitarea poliției rutiere**, a identității persoanei căreia i-a încredințat vehiculul spre a fi condus;”.*

În ceea ce privește soluția preconizată pentru **art.7 lit.h) pct.2 din Legea nr.155/2010**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizăm că, potrivit art.35 alin.(2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

*„(2) Participanții la trafic sunt obligați ca, **la cererea polițistului rutier**, să înmâneze acestuia documentul de identitate sau, după caz, permisul de conducere, documentul de înmatriculare ori de înregistrare a vehiculului condus, documentele referitoare la bunurile transportate, precum și alte documente prevăzute de lege”.*

Totodată, menționăm că, în conformitate cu dispozițiile art.101 alin.(1) pct.18 din același act normativ,

„(1) Constituie contravenții și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a III-a de sancțiuni următoarele fapte săvârșite de persoane fizice:

18. nerespectarea obligației conducătorului de vehicul de a avea asupra sa documentele prevăzute la art.35 alin.(2)”.

Din economia textelor mai sus citate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, reiese că doar **polițiștii rutieri** au dreptul de a constata

contravențiile prevăzute la art.102 alin.(1) pct.14, respectiv la art.101 alin.(1) pct.18 din același act normativ.

Totodată, precizăm că, potrivit art.18 din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare:

*„Contravenientul este obligat să prezinte agentului constatatator, la cerere, actul de identitate ori documentele în baza cărora se fac mențiunile prevăzute la art.16 alin.(1) și (1¹). În caz de refuz, **pentru legitimarea contravenientului, agentul constatatator poate apela la polițiști, jandarmi sau polițiști locali**”.*

Din teza a doua a art.18 rezidă faptul că polițiștii locali pot avea competența de a legitima contravenientul, în caz de refuz al acestuia de a prezenta agentului constatatator actul de identitate sau anumite documente, **însă nu pot avea calitatea de agenți constatatatori.**

Învederăm că noțiunea de „**polițist rutier**” este reglementată de art.177 din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1.361/2006, cu modificările și completările ulterioare, articol care face parte din Secțiunea 1 „Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale” din cadrul Capitolului VII „Sancțiuni contravenționale și măsuri tehnico-administrative”. Potrivit dispozițiilor art.177:

*„(1) Îndrumarea, supravegherea, controlul respectării normelor privind circulația pe drumurile publice și luarea măsurilor legale în cazul în care se constată încălcări ale acestora se realizează de către **polițiștii rutieri din cadrul Poliției Române.***

(2) Polițiștii rutieri sunt ofițerii și agenții de poliție specializați și anume desemnați prin dispoziție a inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române”.

După cum se poate deduce din prevederile art.177 alin.(2) din Regulament, pentru a avea calitatea de polițist rutier, polițistul trebuie să îndeplinească, cumulativ, *două condiții*: să fie agent de poliție specializat și să fie desemnat prin dispoziție a inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române, această din urmă condiție neputând fi îndeplinită.

Mai mult decât atât, conform dispozițiilor art.15 alin.(1) și (3) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare:

*„(1) Contravenția se constată printr-un proces-verbal încheiat de persoanele anume prevăzute în actul normativ care stabilește și sancționează contravenția, denumite în mod generic **agenți constatatari**.”*

*(3) **Ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului Afacerilor Interne** constată contravenții privind: apărarea ordinii publice; **circulația pe drumurile publice**; regulile generale de comerț; vânzarea, circulația și transportul produselor alimentare și nealimentare, Țigărilor și băuturilor alcoolice; alte domenii de activitate stabilite prin lege sau prin hotărâre a Guvernului”.*

Astfel, din analiza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2002, a Regulamentului de aplicare a acesteia, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1.361/2006, coroborate cu normele cuprinse în cadrul Ordonanței Guvernului nr.2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare, reiese cu claritate că **numai polițiștii rutieri au calitatea de agent constator pentru faptele contravenționale reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002**, actele normative invocate nefăcând nicio referire la competența poliției locale în ceea ce privește circulația pe drumurile publice și procedura pentru constatarea contravențiilor.

După cum reiese din Legea poliției locale nr.155/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **atribuțiile poliției locale în domeniul circulației pe drumurile publice sunt expres și limitativ enumerate în cuprinsul art.7**, prevederi legale din conținutul cărora rezultă domeniile specifice circulației pe drumurile publice în care poliția locală are competența de a constata și sancționa contravenții.

În legătură cu competențele în materie contravențională, instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002, se poate observa că, în privința constatării contravențiilor prevăzute de art.7 din Legea nr.155/2010, *există o competență partajată între poliția rutieră și poliția locală*. De asemenea, apreciem că Legea nr.155/2010 este o lege specială, care derogă de la cadrul normativ general ce stabilește competența generală în domeniul circulației pe drumurile

publice, aproape exclusivă a poliției rutiere, astfel cum aceasta este reglementată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002, act normativ de strictă interpretare și aplicare.

În concluzie, referitor la cele două soluții legislative preconizate pentru art.7 lit.h) pct.1 și 2, din analiza textelor legale invocate mai sus, rezultă că numai agentul constatator al poliției rutiere are competența de a constata contravenții și a aplica sancțiuni pentru necomunicarea de către proprietarul unui vehicul la solicitarea poliției locale, în termenul prevăzut de lege, a identității persoanei căreia i-a încredințat vehiculul spre a fi condus, precum și pentru refuzul participanților la traficul rutier de a înmâna documentul de identitate, sau, după caz, permisul de conducere, certificatul de înmatriculare ori de înregistrare al vehiculului condus, precum și alte documente prevăzute de lege.

Având în vedere cele de mai sus, proiectul, în forma propusă, nu poate fi promovat.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București

Nr.

287 / 5.05. 2021

L. nr. 111/2002

M. Of. nr. 211/28 mar. 2002

, *Lege pentru ratificarea Statutului Curții Penale Internaționale, adoptat la Roma la 17 iulie 1998*

¹ promulgată prin D. nr. 193/2002 M. Of. nr. 211/28 mar. 2002
Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Statutului
Curții Penale Internaționale, adoptat la Roma la 17 iulie 1998

² modificări prin L. nr. 68/2018 M. Of. nr. 248/21 mar. 2018
Lege pentru ratificarea rezoluției Adunării Statelor Părți (ASP)
la Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale (CPI),
adoptată de cea de-a XIV-a sesiune a ASP la Statutul de la
Roma al CPI (14/Res.2) la 26 noiembrie 2015, privind articolul
124 din Statutul Curții Penale Internaționale, adoptat la Roma
la 17 iulie 1998

L. nr. 111/2002 (ratificare)

M. Of. nr. 211/28 mar. 2002

Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale, adoptat la Roma la 17 iulie 1998

ratificat

L. nr. 111/2002

M. Of. nr. 211/28 mar. 2002

1 ratificat prin

L. nr. 111/2002

M. Of. nr. 211/28 mar. 2002

Lege pentru ratificarea Statutului Curții Penale Internaționale,
adoptat la Roma la 17 iulie 1998

2 modificări prin

L. nr. 68/2018 (ratificare) M. Of. nr. 248/21 mar. 2018

Rezoluția Adunării Statelor Părți (ASP) la Statutul de la Roma
al Curții Penale Internaționale (CPI), adoptată de cea de-a XIV-
a sesiune a ASP la Statutul de la Roma al CPI (14/Res.2) la
26 noiembrie 2015, privind articolul 124 din Statutul Curții
Penale Internaționale, adoptat la Roma la 17 iulie 1998

ratificat L. nr. 68/2018

M. Of. nr. 248/21 mar. 2018